

EGYESÜLETI HÍREK

A Magyar Hidrológiai Társaság, a Micsurin Agrártudományi Egyesület, és az Országos Erdészeti Egyesület április 17—18-án országos talajerózió ankétot rendezett. *Matolcsi János* földművelésügyi miniszter elnöki megnyitója után mezőgazdasági, erdészeti és vízügyi szakemberek mutattak rá a talajerózió elleni védelem népgazdasági jelentőségére. Az ankéton felszólalt *Tömpe István* orsz. erdészeti főigazgató és a feladatok megoldásához a társadalmi egyesületek összefogását sürgette. Az ankét határozatait a három társegyesület a Minisztertanácsához terjeszti fel.

**

Az egyesület által a budapesti erdészeti dolgozók részére szervezett szakmai továbbképző előadássorozat keretében ápr. 10-én *Fila József* főosztályvezető a „Műszaki és adminisztratív ellenőrzés szerepe és helye módja az erdőgazdálkodásban” címen tartott előadást. Az előadáson szép számmal részt vettek a budapesti erdőgazdaság külső erdészeti dolgozói is.

**

Az egyesület szálalóerdő szakcsoportja március 26-án tartott ülésen Dr. *Roth Gyula*, a szakcsoport elnöke beszámolt a csoport elmúlt évi munkájáról, majd ismertette az 1956. évi munkatervet. A szakcsoport folytatja kísérleteit a sopronkönyéki, zirci, a Bükk-hegységi, a budakönyéki, az őrségi, a fenyőfői, a hansági és a kerekegyházi szárdőkben.

**

A zamárdi csoport járasonként megbeszélésre hívta össze a mezőgazdasági termelősövetkezetek vezetőit, s megvitatták, hogy a helyi csoport mimódon

nyújthatna segítséget a termelősövetkezetek munkájához. A megbeszélés eredményeként a csoport 5 termelősövetkezet fásításának megtervezésénél, a telepítésénél és további 7 termelősövetkezet építkezési problémájánál nyújtott segítséget. A csoportban a Magyar Szovjet Barátsági Hónap keretében *Somkuti Elemérnek* „Szovjetunióbeli erdészeti tapasztalataim” c. előadását ismertették.

**

A fiatal erdőmérnökök csoportja legutóbbi szokásos havi összejövetelét április 11-én tartotta. *Gál János* erdőmérnök aspiráns a szovjet erdészsképzést ismertette. Előadása után élénk vita alakult ki a hazai erdőmérnök és technikus képzésről, a gyakorlati évek tapasztalatairól, összehasonlítva a Szovjetunióbeli oktatás módszereivel.

**

A Magyar Szovjet Barátsági Hónap keretében a kiskunhalasi csoport a jánosalmi erdészetről rendezett tapasztalatcserét, a vitát *Csontos Gyula* erdőmérnök vezette, a felvetett tisztítási kérdésekben szovjetunióbeli tanulmánya alapján a szovjet tudományos és a tapasztalati eredményeket ismertette.

**

A szombathelyi csoport március második felében háromnapos összevont erdőművelési tapasztalatcserét tartott a szentgotthárdi, csákánydoroszlói és az őrszentpéteri erdészeti területén. *Haszák Aladár* az erdeifenyő természetes felújításáról, *Barabits Elemér* a rontott erdők átalakításáról, *Czebe Zoltán* pedig a luc alátelítési gyertyánosról tartott előadást.

AZ ERDŐ — Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa.

Felélős szerkesztő: **KERESZTESI BÉLA**, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.

Szerkesztőbizottság: **BABOS IMRE** a mezőgazdasági tudományok doktora, **JABLÁNCZY SÁNDOR** a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, **KÁLDY JÓZSEF**, **KOCSÁRDI KÁROLY**, **LÁDY GÉZA**, **MADAS ANDRÁS**, **PÁRIS JÁNOS**, **SALI EMIL**, **TÖMPE ISTVÁN**.

A szerkesztő helyettese: **JEROME RENÉ**. Technikai szerkesztő: **AKOS LÁSZLÓ**.

Felélős kiadó: A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója.

Szerkesztőség: Budapest, V., Kossuth Lajos tér 11. Országos Erdészeti Főigazgatóság.

Előfizetéseket felvesz a Posta Központi Hírlapiroda, Bp., V., József nádor tér 1. T.: 180-850

Csekkszámiaszám: 61.268

Megjelent 1700 példányban. Előfizetési ára egy évre: 60 Ft, félévre 30 Ft. Megjelenik minden hónapban.

34930-689/2 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász utca 16. (Felélős: Nyáry Dezső.)

Irányelvek

a magyar népgazdaság fejlesztésének második öt éves tervéhez az erdőgazdaság és faipar terén

Az erdőgazdaságnak mindenekelőtt az ország jobb faellátását kell előmozdítania. A kitermelhető famennyiség állandó növelésének alapját elsősorban a vágásterületek újratelepítésével és a faállomány összetételének, minőségének tervszerű javításával kell biztosítani.

A fakitermelést az 1955. évi 3 124 000 köbméterről 1960-ban 3 300 000 köbméterre kell növelni. 1960-ban az állami erdőkből kitermelt összes famennyiségnek 38—40 százaléka iparifa legyen. Biztosítani kell az erdőállomány erőteljesebb fejlődését. A második öt éves terv végéig be kell fejezni az összes erdőink üzemrendezését.

Az élőfakészlet gyors növelése céljából — főleg az Alföldön — a hullámterekre és a csatornák mentén gyorsan növő fafajokat kell telepíteni. Mintegy 40 000 kat. hold terméketlen homokterületet és 10 000—15 000 kat. hold kopár és vízmosásos területet kell erdősíteni. A legelők 10 százalékan legelőfásítást kell végezni. Az ipartelepek és a városok környékének nagyarányú fásításával a dolgozók számára egészségesebb üdülési, pihenési lehetőségeket kell biztosítani.

Az 1956—1960. években mintegy 480 000 holdat kell erdősíteni és fásítani.

Az ipari termelés növelése érdekében biztosítani kell a meglévő ipari berendezések eddiginél lényegesen jobb kihasználását, az elavult gépeknek új gépekkel való fokozatos kicserélését, az anyagellátás folyamatosságát, a termelés ütemességét, és mindenek eredményeként a munka termelékenységének állandó emelését.

A rendelkezésre álló, viszonylag korlátolt mennyiségű nyersanyagokat az iparnak mind értékesebb termékekké kell feldolgoznia. Minthogy a könnyűipar használ fel jelenleg legnagyobb mértékben külföldi nyersanyagot, jelentős erőfeszítésre van szükség a könnyűipar hazai nyersanyagforrásainak kiszélesítésére és a könnyűiparban felhasznált importanyagok részarányának csökkentése érdekében. Fel kell építeni négy farost- és két forgácslemez-üzemet, 1960-ban mintegy 47 500 köbméter farost- és forgácslemezt kell hazai nyersanyagból előállítani. Mohácson farostlemezyárat kell építeni, Szombathelyen be kell fejezni a forgácslemezyár építését.

Az ipar minden területén nagy gondot kell fordítani az anyagellátás megjavítására, a szükséges nyersanyagok, félkésztermékek és alkatrészek kellő időben való biztosítására. Szigorú tervszerűséget kell érvényesíteni mind a vállalatok egymás számára történő szállításainak lebonyolításában, mind az importanyagok és alkatrészek beszerzésében. Öt év alatt jelentősen növelni kell a központi állami anyag-tartalékokat és megfelelő, tervszerű szintvonalon kell tartani a vállalati anyagkészleteket is. Ugyanakkor az eddiginél sokkal takarékosabban kell felhasználni a rendelkezésre álló nyersanyagokat és félkésztermékeket és a legszigorúbban fel kell lépni az anyaggazdálkodás, a selejtgazdálkodás ellen.

Növelni kell a dolgozók érdekeltségét az anyagok takarékos felhasználásában, ami a termelés folyamatosságának és gazdaságosságának egyik döntő feltétele.

Az egész népgazdaság további fejlődése megköveteli, hogy a második öt éves terv során az ipar minden ágában a műszaki színvonal gyors ütemben emelkedjék. A munka termelékenységének növelése és a dolgozók munkakörülményeinek javítása érdekében jelentősen fokozni kell a termelőfolyamatok, mindenekelőtt a nehéz fizikai és egészségre ártalmas munkák gépesítését. Jelentősen ki kell terjeszteni a termelési folyamatok ellenőrzésében és irányításában a műszerek használatát. Lényegesen meg kell gyorsítani gyártmányaink korszerűsítését és a haladó technika követelményeinek megfelelő új gyártmányok kibocsátását.

A könnyűiparban fokozott ütemben kell folytatni az elavult termelőberendezések kicserélését, felújítását, hogy ezzel jelentős mértékben növekedjék a termelékenység.

